

Tillæbelse til at gjøre den ærede Rigsdag bekendt med, hvorledes jeg agter at stemme i denne høist vigtige Sag, og hvorfor jeg agter at stemme saaledes. Idet jeg nemlig erklærer at ville stemme for Hovedforslaget Nr. 2 med de Ændringsforslag, jeg har knyttet til dette Hovedforslag, erklærer jeg tillige, at jeg agter at stemme for Hovedforslaget Nr. 4 (Hør!), der har været og vedbliver at være det Forslag, til hvilket jeg nærmest slutter mig. At udvikle Grundene herfor, vilde være at foregribe Behandlingen af det Ate Hovedforslag, og jeg skal derfor afholde mig derfra, idet jeg nu alene skal bemærke, at jeg ogsaa til den Tid, da dette Hovedforslag kommer under Behandling, neppe vil ansee det nødvendigt, yderligere at udtale mig om det, eftersom flere Talere allerede saa grundigt og saa klart have taget det Kongelige Budskab, til hvilket dette Forslag knytter sig, i Forsvar, at jeg ikke behøver videre derom at udtale mig, og jeg har altfor megen Uro frygt for den ærede Rigsdag, til at jeg skulde gjøre mig skyldig i blotte Gjentagelser. Hvad jeg altsaa alene har at gjøre, er at retfærdiggjøre, hvorledes jeg, idet jeg erklærer at ville tiltræde Hovedforslaget Nr. 4, alligevel kan stemme for det Forslag, der nu foreligger til Forhandling, og dertil skal jeg nu gaae over.

Det fgl. Budskab, som støtter sig til Warschauerprotokollen, til Renunciationsacterne og til Londontractaten, bestemmer: „at saafremt det fra Kong Frederik den Tredie paa Sværdsiden nedstammende mandlige Afkom, som ifølge samme Konges under 14de Novbr. 1665 givne Kongelov har Arveret til den danske Throne, maatte uddøe, al Arveret efter denne Kongelovs Artikler 27—40. da skal være ophævet, og Thronfølgen for samtlige under Bort Scepter forenede Lande gaae over paa Prinds Christian af Glücksborg og hans mandlige Afkom med hans Gemalinde, Prindsesse Louise, saa at paa dette Afkom, Mand efter Mand og Mand af Mand avlet ubi ret lovligt Egteffab, Kronen nedarves efter Jorfstefødselsretten og den agnatistiske Linealfølge.“ Dette Samme finder jeg at være udtalt i Hovedforslaget Nr. 2 kun at en anden Orden deri er fulgt, idet man, efterat have i dette

Forslag paaberaabt sig de forskjellige Renunciationsacter — jeg tilføier, at jeg har foreslaet, at ogsaa Londontractaten og Renunciationsacterne fuldstændigt skulle optages; — kommer aldeles til det samme Resultat, nemlig, at Thronen, naar Mandstammen efter Frederik den Tredie er uddød, skal gaae over til Prinds Christian og til hans mandlige Afkom i Egteffab med Prindsesse Louise, hvorefter da paa dette Afkom, Mand efter Mand og Mand af Mand, avlet i ret lovligt Egteffab med denne Prindsesse, Kronen nedarves efter Jorfstefødselsretten og den agnatistiske Linealfølge, „samt“, hedder det, „at da al videre Arveret, som nu bestaaer efter Kongelovens Artikler 27—40, skal være ophævet“. Det forekommer mig, som om alene en Forandring af Ordenen har fundet Sted. Det kan nu være omvisteligt, hvilken Betydning man vil tillægge denne Omfatning; jeg for mit Vedkommende finder ikke, at den er af den Vigtighed, at jeg, hvis ellers den ærede Rigsdag med et betydeligt Antal Medlemmer skulde stemme for den, vilde nægte den mit Bifald. Jeg anseer vel den Følgeorden, som det kongelige Budskab har brugt, for at være mere correct, men jeg maa paa den anden Side ogsaa agte de Følelser, der have bevæget de 6 Forslagsstillere, og muligt Flere af Rigsdagens Medlemmer, til at tiltræde den af dem valgte Redaction. Der blev i Dag af den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Aints Ate Valgfreds (Madvig) yttret, at Grunden til, at denne Orden er bleven valgt, er, at Forslagsstillerne antog, at den rette Form, hvorunder de tvende Formaal, nemlig Prinds Christians Succession til den danske Throne, og den agnatist-cognatistiske Arvesølges Ophevelse, opnaaes, derved er fulgt, og dette maa jeg ogsaa antage at være Tilfældet; da nu Forslagsstillerne ansee den af dem valgte Form for at være vigtig, fordi de ved den ville udtrykke, at Kronens hidtil værende Rettigheder skulde vedblive at beholde den Kraft, de hidtil have havt med Hensyn til de forskjellige Landsdele, saa at de kunne forblive samlede under eet Monarchie, saa kan man vistnok ikke Andet end billige dette Forbehold, naar det bliver udtrykt saaledes, at